Quelle: http://manuscripta.at/?ID=40517
Copyright: Melk, Benediktinerstift

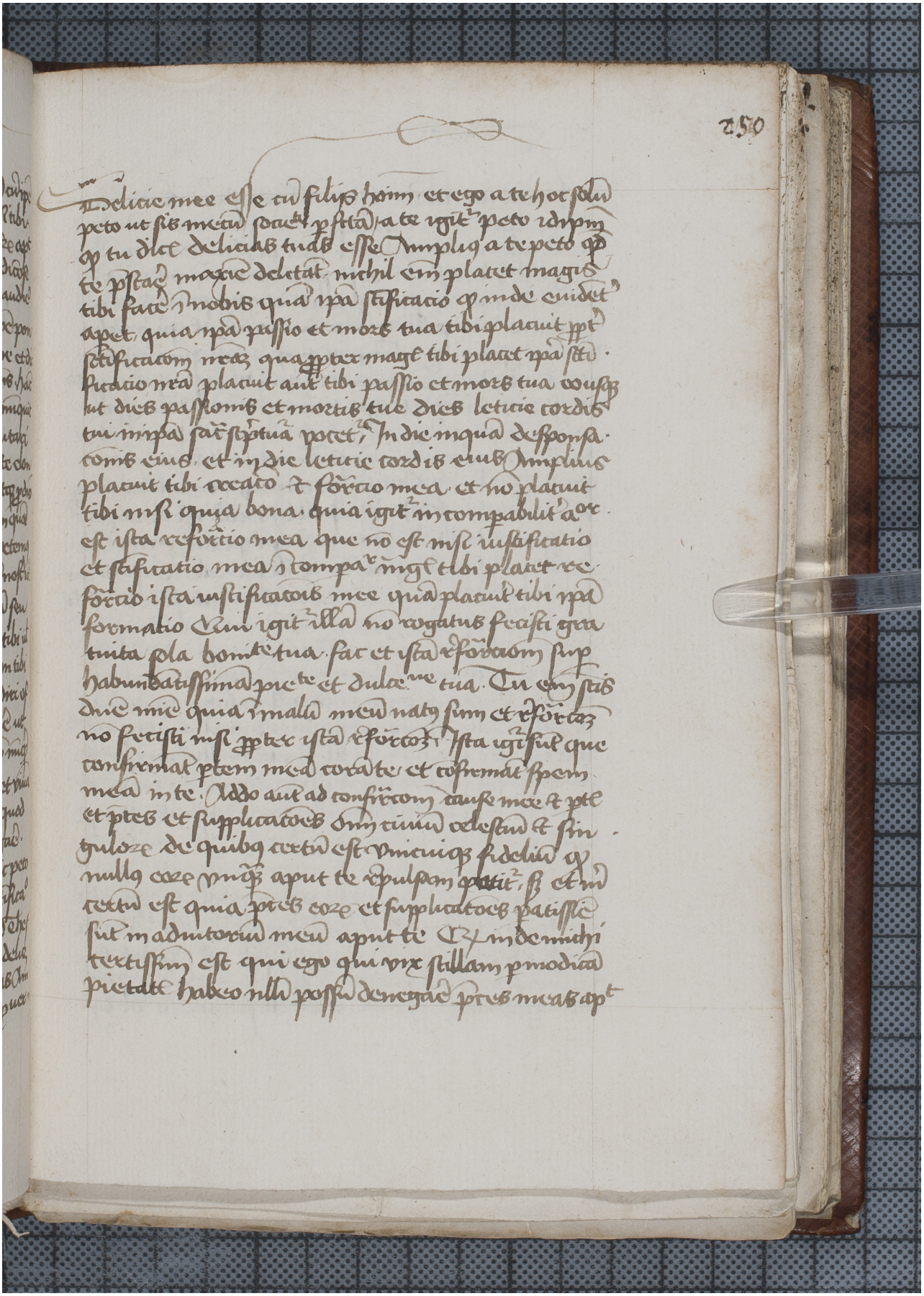

delicie mee esse cum filijs hom. et ego a te hoc solu
peto ut sis mecum sancte p̄stita. a te igit̄ peto idipm
q̄ tu dic delicias tuas esse. Amplius a te peto q̄d
te p̄stat maxime delectat. michi enim placet magis
tibi fate. nobis quia ipa justificacio q̄ inde euidet
apet. quia ipa passio et mors tua tibi placuit ppt
justificacom meam. quapter magis tibi placet ipa justi
ficacio mea placuit aut tibi passio et mors tua. ouscz
ut dies passionis et mortis tue dies leticie cordis
tui in pa sat̄ sp̄tua poset. In die in qua desponsa
cionis eius. et in die leticie cordis eius. Amplius
placuit tibi peccato. et forcio mea. et no placuit
tibi misi quia bona. quia igit̄ incomparabilit̄ a or
est ista reforcio mea que no est misi iustificatio
et justificatio mea. incompar̄ magis tibi placet re
forcio ista iustificacois mee quia placuit tibi ipa
formatio. Cum igit̄ illa no cogatus fecisti gra
tuita sola bonitate tua. fac et ista reforcacom sup
habundantissima pietate et dulcedine tua. Tu enim scis
dne mie quia in malis meis natus sum et reforcat
no fecisti misi ppter ista reforcat. Ista igit̄ sunt que
confirmat ptem meam coram te et confirmat spem
meam in te. Addo aut ad confirmacom cause mee et pte
et ptes et supplicatores dni ciuis celestis et sin
gulorum de quibus certum est. Vnicuiq; fidelium q̄
nullus coze mag̃ aput te repulsam patit̄. ß et id
certum est quia ptes coze et supplicatores patisse
sunt in adiutorium meum aput te. Et idcirco michi
certissim est qui ego qui vix stillam p modica
pietate habeo nullo possum denegare preces meas apt